



**PsittaScene Vol. 22 nr 2, maj 2010**

**Översättning Tiina Håkans/Lars Persson**

[www.parrots.org](http://www.parrots.org)

[sweden@worldparrottrust.org](mailto:sweden@worldparrottrust.org)

### **Innehåll**

- 2 Från redaktören Joanna Eckles
- 4 Uppfinningarnas moder – blåstrupig ara
- 6 Tillbaka till naturen - Carlos Yamashita, Vincent Kurt Lo
- 12 En framtid som hänger på en skör tråd - Cayman-papegojor
- 17 WPT-produkter
- 18 PsittaNytt & papegojhändelser
- 19 WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria: - Blåpannad amasonpapegoja

### **Från redaktören**

WPT av idag är en produkt av informationsåldern och knyter samman forskare, författare och våra medlemmar från olika latituder och med olika språk. Vi möter eller talar aldrig personligen med våra bidragsgivare till PsittaScene. De sänder sina berättelser elektroniskt; de sänder dokument, foton, frågor och svar på osynliga ark från Peru och Australien, Brasilien och andra ställen. Karen och jag får sedan ihop saker och ting mellan södra England och USAs mellanvästern som om vi befann oss i samma stad eller i samma rum. Världen krymper verkligen både då det gäller kontakter mellan oss men också vår påverkan på Jorden. Mänsklig utveckling har påverkat papegojor på många olika sätt. Vår påhittighet har givit oss åtskilliga sätt till kontakt, att dela information med varandra och mobilisera ansträngningar för att hjälpa dessa fångslände och vackra fåglar. Teknologin binder ihop vår utbredda familj med representanter och översättare som arbetar i andra länder. Dessa frivilliga översätter nu varje upplaga av PsittaScene till 7 språk. Det är uppmuntrande att veta att så många bryr sig så mycket om papegojor. Vi älskar att delge er berättelserna. Teknologin tillåter oss också att ha en röst och vi vill att den ska höras! Vad tycker du om denna upplaga? Vad förvånade dig? Vilka frågor har du och vilka förtydliganden behöver du? Skicka en rad per email. Öppna en diskussion på vår [parrots.org](http://parrots.org) Forums eller kontakta oss direkt eller din WPT-representant (sidan 19). Vi ser fram emot ditt bidrag!

[Ecklesjoanna@worldparrottrust.org](mailto:Ecklesjoanna@worldparrottrust.org)

## **På våra omslag**

*FRAMSIDAN* En nedsvärtad palm visar på en brand under en extremt torr häckningssäsong förra året. De flesta papegojor inkluderande detta par av den hotade blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*), avstod från häckning. Denna säsong kläcktes ett av två ägg och populationen växte totalt med 14 fåglar (se sidan 4). © Gonzalo Daniele

*BAKSIDAN* Brasilianska fåglar som konfiskerats från illegal handel trånar efter frihet i rehabiliteringscentran, men det finns få program för att få dem att återvända till friheten. Tack vare några få engagerade individer så kan förbättring ses. Denna radioförsedda blåpannade amasonpapegoja (*Amazona aestiva*) tar en vild frukt just efter frisläppandet (se sidan 6). © jdgilardi.

## **Bildtext**

WPTs mål för den kritiskt hotade blåstrupiga aran är att maximera den reproduktiva produktionen hos vilda par....Uppfinningarnas moder, sidan 4

## **Uppfinningarnas moder**

### **Av Igor Berkunsky**

Några säger "nöden är uppfinningarnas moder". En klar nödvändighet och WPTs mål för den kritiskt hotade blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*) är att maximera den reproduktiva produktionen hos vilda par. Vår återställningsplan är också enkel och rättfram nämligen att identifiera artens begränsande faktorer och svara mot var och en av dem med lösningar. Under häckningssäsongen (2009/10) tror vi att vi nått vår maximumnivå då det gäller handhavande och observation. En av de första begränsningarna för arorna som identifierades var bristen på passande hålrum för bon. Vi svarade på detta genom att introducera holkar. Efter åtskilliga försök identifierade vi slutligen olika modeller som fåglarna skulle acceptera. Vi har försökt med vertikala och horisontella holkar, av trä och PVC, med stora ingångar och med små. Aror visade intresse för nästan alla modeller men de lade oftast ägg i vertikala träholkar med stora ingångshål. Sedan 2007 har 4 par använt holkar vid sju olika försök. Nu har vi satt upp holkar i alla de områden där aror häckar. Holkar är säkrare än naturliga bon eftersom de inte översvämmas och de ger ett mindre antal plundringar. Vi har fortfarande problem med bin men vi har funnit att bin överger holkarna och då särskilt de som är gjorda av PVC efter ca 2-3 månader. Orsakerna till att häckningen misslyckas är översvämning, plundring och häststyng. Vi har nästan löst översvämningens problem genom att identifiera med mest utsatta bona och vi använder dräneringshål i varje hålrumms botten. I några bon har vi installerat tak för att hålla vatten borta från hålrummet. Inga bon har översvämmats sedan 2008. Plundring har historiskt sett varit den huvudsakliga orsaken till häckningsproblem. Det har också historiskt sett varit svårt att handha, eftersom det varit svårt att på ett bra sätt identifiera rovdjuren. Under den senaste häckningssäsongen har vi installerat skydd mot rovdjur i varje bo. Dessa skydd inkluderade blinkande metallband runt trädgrenar och att vi skar av närliggande grenar. Tack vare frivilligas insatser har vi haft en hög daglig observationsnivå. För att identifiera besökare och potentiella rovdjur under natten har vi denna säsong installerat övervakningskameror. Vi använder övervakningskameror inuti några bon. Kamerorna avslöjade intensiv aktivitet hos andra djur inuti arornas håligheter. De vanligaste grannarna var kackerlackor, grodor och fladdermöss. För att maximera föräldrarnas förmåga att

försvara sina bon försökte vi också att reducera tiden de behövde för att skaffa mat. Vi gjorde detta genom att ge dem Motacú-frukter nära några av de aktiva bona. Detta var det första året under den tid vi hållit på som vi kunde observera att inga bon var plundrade. Häststyng är fortfarande ett problem. Det enda boet i vilket vi förlorade två ungar detta år var på grund av att de blev tidigt hemsökta av häststyng (enligt Nationalencyclopedin: **häststyng**, magstyng, Gasterophilidae, familj i insektsordningen tvåvingar med ca 45 arter). Lyckligtvis hade vi en veterinärvoluntär med oss och hon hade kunskapen att utföra obduktion. Hon fann häststynglarver inuti de två ungarernas kropp. Ungarna dog mycket unga, endast fem dagar efter kläckningen. Vi har sett häststyng tidigare 2007, men de attackerade då ungar som var 45 dagar gamla. Då ungarerna var äldre och större var det möjligt att ta bort larverna utan att skada ungarerna. Olyckligtvis i detta fall skedde skadan snabbare och på ett mera allvarligt sätt på grund av ungarernas späda ålder. Ett annat viktigt skäl för låg reproduktion är konkurrens under ruvningen. Den kan ske då svagare senare födda ungar dör på grund av att de utkonkurreras av den första ungen. Det är en vanlig konsekvens på grund av brist på synkronisering i kläckningen hos papegojor. Att endast en unge per kull klarar sig hjälper inte den blåstrupiga arans återväxt. Sedan 2007 och tack vare vår manipulation har inga ungar dött av denna orsak och vi har ökat det genomsnittliga antalet flygga fåglar per bo från en till två. På grund av daglig observation identifierar vi nu de ungar som inte växer normalt och hjälper dem genom handmatning. I några fall behöver vi handmata fåglar i en vecka. Under de senaste 3 åren har 20 nya aror blivit framgångsrikt flygga. Vi ser fortfarande de flesta av dessa från säsongen 2007/08. I hälften av dessa fall är ungarerna fortfarande med föräldrarna och dessa har ännu inte påbörjat ny häckning. Unico, den ende överlevande ungen från 2008/09 är tillvaratagen på grund av en skada på vingen och väntar fortfarande på en kompanjon. Han har skador på sitt bröst på grund av svårigheter att flyga. Han har problem med att landa och fortsätter få extra hjälp och träning. Vår veterinär tar hand om Unico och har fokuserat på att förbättra hans diet genom att ge honom Motacú-frukter. Allt detta som vi utför gör skillnad för arorna. Under de senaste två häckningssäsongerna har vi bara förlorat ett bo per säsong. Vi kommer att fortsätta att använda nämnd teknik för att maximera framgången i framtiden. Då dessa metoder fungerar väl är det tid att sätta in ytterligare aktioner för bevarande. Under de senaste två åren har vi arbetat intensivt med att skicka hem några fåglar från USA till Bolivia. Vi arbetar fortfarande med pappershantering för att få slutlig auktorisering och vi hoppas att flytta de första fåglarna innan slutet av året. Vi behöver också förstå bättre hur denna art lever i sitt habitat. Beni-savannerna förblev översvämmade sex månader per år och gjorde det omöjligt att följa flockarna under den period de inte häckade. På grund av detta har vi ingen information om hur de rör sig. Om vi vet var fåglarna finns resten av året kan vi föreslå skyddade områden för arorna. Vi hoppas att starta ett observationsprojekt detta år med satellitspaning för att spåra populationen.

#### Bildtexter

[1] En tvåmånaders blåstrupig araunge vägs, matas och kontrolleras snabbt och omsorgsfullt medan föräldrarna [2] ser på. [3] En två år gammal unge är kvar med sina föräldrar och försvårar deras häckning den senaste säsongen. [4] En vuxen ara sätter sig på kanten av ett bo i en nedbränd palmstubbe. [5] Detta är en familj om fem – en sällsynt syn som har dokumenterats för första gången i januari 2008 inom detta projekt. Alla fem stannade inom familjegruppen tills det kom ytterligare 3 ägg i januari 2010. Alla dessa 3 ungar kläcktes och blev flygfärdiga denna säsong.

#### Sidotext

Några siffror (2009-2010); 12 blåstrupiga par observerades; 2 par har inte häckat på två säsonger beroende på deras 2 år gamla ungar (jfr ovan); 8 bon med ägg; 20 lagda ägg; 4 ägg kläcktes inte; 16 ungar kläcktes; 9 ungar blev flygfärdiga; 5 ungar flygfärdiga vid sista kontrollen från fyra bon; 2 ungar dog orsakat av häststyng; 8 säsonger har WPT studerat, skyddat och stött vilda blåstrupiga aror. Ca 1 000 aror har frisläppts. WPTs blåstrupiga araprojekt har pågått sedan 2001 och har resulterat i en rikedom av kunskap om denna arts begränsningar i det fria och de mest effektiva sätten att stödja populationen. >> [www.parrots.org/bluethroats](http://www.parrots.org/bluethroats)

## **Tillbaka till naturen**

I Brasilien har ett växande antal människor och organisationer frisläppt papegojor och andra fåglar som har konfiskerats från handel. I några fall rör det sig om relativt vanliga arter som blåpannad amasonpapegoja (*Amazona aestiva* –till vänster), och i andra fall är arterna globalt hotade som Granadaamason (*Amazona rhodorcorytha*) och guldhätteparakit (*Aratinga auricapilla*). De två biologer som intervjuats här, nämligen Carlos Yamashita och Vincent Kurt Lo tillsammans med sin kollega Luiz Francisco Sanfilipo, har koncentrerat mycket av sitt arbete på det väsentliga som att få in handelslagar i Brasilien. Carlos och Vincent har varit vänner sedan längre och arbetat med WPT i decennier. Deras innovativa och engagerade arbete för Brasiliens fåglar har positionerat dem som ledare i ansträngningarna att rehabilitera och frisläppa konfiskerade fåglar. Deras erfarenhet lyfter fram de mycket allvarliga utmaningar som papegojor möter då de en gång berövats friheten. Frisläppandet av konfiskerade papegojor är en vinnande strategi. Den skapar medvetande om lokala lagar och förståelse för flora och fauna. Den öppnar upp för större utrymmen i rehabiliteringsanläggningar och återför dessa karismatiska ursprungliga arter tillbaka till naturen, ofta till områden där de en gång tidigare levde och trivdes.

## **Bildtext**

3 mars, 2010 släpptes blåpannade amasonpapegojor från "Brazilian Wildlife Center Associação Bichos da Mata" (ABM) i våtlanderna i södra Brasilien, kända som Pantanal. Fastän de inte anses som hotade är denna art så vanlig i handeln att många fruktar att populationerna är i fara.

## **Insikt av Carlos Yamashita - översättning av Soraya Lysenko**

*Hur och när blev du involverad i arbetet med konfiskerade fåglar?* Även om jag sedan barndomen har bott i staden São Paulo har jag alltid uppskattat att vara ute i fält och i naturen. Alltsedan jag var ung har jag arbetat på volontärbasis med fåglar och reste så mycket jag kunde för att observera dem i naturen. Att arbeta med konfiskerade fåglar är en del av mitt arbete som anställd vid den brasilianska miljömyndigheten – IBAMA (Instituto Brasileiro de Meio Ambiente e Recursos Naturais Renováveis), där jag arbetat sedan jag utexaminerades tidigt 80-tal från Universidade de Brasília. Efter 3 år som direktör för Pantanals nationalpark koordinerade jag ett nytt program med flyttfåglar i Brasilien. Programmet bestod i att studera fåglarnas flytt och att hjälpa till med bevarandet och programmet finns än idag. Jag lämnade det 1987 och började arbeta i flera bevarandeprogram och i frågor som rörde lagstiftning. Målet med dessa program var inte bara att få fram bevarandelagar men också att få en analys av arternas status, deras biologi och det bästa sättet att sköta dem i det fria. Några av de

mest betydande projekten fokuserade på populationer som hyacintara (*Anodorhynchus hyacinthinus*), Lears ara (*Anodorhynchus leari*) och Spix ara (*Cyanopsitta spixii*). *Kommer dessa konfiskerade fåglar från enskildas hem eller från handel?* IBAMA är en federal myndighet och därför fokuserar den på fåglar som konfiskerats från illegal handel. Beroende på säsong och region tenderar antalet att vara mycket stort. Emellertid har vi i Brasilien flera olika nivåer inom offentliga instanser som tar hand om statens och städernas miljöpolicy. Då det gäller individuella fåglar i hem så konfiskerar staten och den lokala polisen dem om och när de fått en rapport. *Hur lång tid tar det för en frisk fågel att bli frisläppt?* Det beror på arten. Till exempel tättingar kan ta mindre än en månad och upp till 3 – 6 månader. Å andra sidan kan rehabiliteringen av en ara ta åtminstone 3 månader eller till och med år beroende på tillståndet på fågelns fjädrar och fågelns hälsa. *Kan du hålla koll på fåglarna efter frisläppandet?* *Tenderar de att stanna i närheten?* De flesta fåglar stannar under en viss tid nära voljären efter frisläppandet. Efter vad jag sett skulle jag säga att ca 20 % börjar undersöka området och vilar utanför voljären just efter frisläppandet. Några lämnar området omedelbart. Att observera och föra statistik på frisläppta fåglar är mycket svårt och en dyr process. Vi startade officiellt frisläppningar under 2005 genom att lansera ett tekniskt protokoll med minimumkrav för ett frisläppningsområde och för det aktuella frisläppandet. IBAMA koordinerade samma år frisläppandet av åtskilliga arter i ett område i Bahia (nordöstra Brasilien). Sedan dess försöker IBAMA hålla aktuella och korrekta data rörande frisläppningar samt av olika resultat. Det är också viktigt att nämna att ett av kraven i det tekniska protokollet är att man från vart och ett av frisläppningsområdena måste sända regelbundna rapporter till IBAMA med uppgifter om antalet frisläppta fåglar och andra data. *Är frisläppning av fåglar ett användbart verktyg för både hotade och vanligt förekommande arter?* Intensivt fångande av de arter som vanligen förekommer i handeln som blåpannade och Venezuela-amasoner samt blågul ara (*Amazona aestiva*, *Amazona amazonica*, *Ara ararauna*) kan leda till "tomma skogar". I betraktande av detta varför inte komplettera dessa skogar genom att släppa in konfiskerade papegojor? Att släppa in "vanliga arter" är följaktligen ett bra sätt att utveckla metodik som kan användas på hotade arter. Genom dessa åtgärder kan vi lära mer om arternas biologi, deras habitat, miljön, landskapsförbättring, demografin, kolonisation, utrotning och andra faktorer som kan påverka deras överlevnad. *Har smittsamma sjukdomar varit ett problem för de konfiskerade och släppta fåglarna?* Smittsamma sjukdomar bland konfiskerade fåglar orsakas av dålig kost och dåliga sanitära förhållanden vilket som effekt får konsekvensen att rehabiliteringen av fåglarna tar längre tid och kostar mer. Noggrann hantering av fågelns ger generellt bra kontroll över sjukdomar. Ibland måste ett val göras mellan att behandla eller välja andra metoder som avlivning. Enligt mitt sätt att se är avlivning ett sätt att blunda för ett viktigt problem – en lätt lösning som inte fungerar långsiktigt. Att förlora individer genom avlivning kan påverka arten som ju är överlevare efter en lång evolutionär historia. Papegojor har verkligen en lång komplex ekologisk historia och de flesta neotropiska fåglar är lokala vilket betyder att de flesta av dem är mycket specialiserade då det gäller mat vilken i sin tur är bestäms av habitatet. De är relikter och härstammar från äldre tiders klimat och andra vegetationstyper. De har förlorat sitt habitat på grund av människans tryck och har fått möta en stark nedgång i sin population genom att de fångats. Då vi ser till sjukdomsfrågan för de frisläppta fåglarna föreställer jag mig hyacintaror, Lears ara och blåstrupiga araflockor som i gångna tider skaffar foder på marken på en savann med jättesengångare och mammutar, skalbaggar som lever på gödsel i megafaunan som innehåller stora frön, bakterier, alger, virus tillika den jungfruliga tidiga faunan av idag. Papegojor har överlevt många olika typer av sjukdomar i en sådan komplex miljö, sjukdomar som kommit och gått från tid till annan och trots allt är fåglarna fortfarande hos oss. Min

slutsats är att sjukdomar är viktigt att beakta men måste vägas mot den stora potential som frisläppandet innebär för att öka metapopulationen. Vidare kan frisläppanden också påverka habitatrestaurering positivt. Papegojor är sedan lång tid ätare av frön från träd och några äter frön från gräs och örter. Då de levit i en föränderlig vegetation under lång tid är papegojorna i sin evolutionära utveckling fröätare och de har därför en energirik kost. Åtminstone måste vi respektera dessa gamla invånare på planeten. *Kan du förutse frisläppning av några nya papegojarter i Brasilien?* Att frisläppa fåglar beror också på tillgängligheten av områden som är lämpliga. Många viktiga faktorer måste beaktas för varje art. Förekommer arten i ett särskilt område? Är området skyddat? Finns samarbete med markägaren och den lokala befolkningen? Även för en vanlig art som blåpannad amasonpapegoja (*Amazona aestiva*) kan det vara svårt att välja ut områden som passar. Vi kommer att arbeta för att släppa varje art om de rätta betingelserna finns. Detta gäller särskilt några hotade arter som vinröd amasonpapegoja (*Amazona vinacea*) som lever på högländerna med blandade skogar av brasiliansk tall (*Araucaria angustifolia*). I detta särskilda fall har vi fåglar som är redo att bli släppta, men vi har hittills inte funnit något bra område för dem. Handeln har varit en del av mänskligheten, och det gäller även den nya världen. Maya-folket, spår av Anasazikulturen, sydamerikanska pre-Inka-städer eller samhällen som tillhörde Inkaimperiet, spår av Inka, Aruakfolket/karibier som genom kanoter av urholkade träd koloniserade det som nu kallas Karibiska havet från Orinoco till södra Florida. Handelsaktiviteter fick människor att bosätta sig i varje hörn på denna planet och vi kan finna intressanta interaktioner mellan papegojor och människor och några är också positiva. Mänskligt gjorda palmlundar på urgamla platser kända som "Black Earth" intas nu av hyacintaror (södra Amazonas och Paraguaybäckenet) och av den blåstrupiga aran i Llanos de Mojos. I båda fallen har människor gynnat de båda arterna. Å andra sidan har koloniseringen också haft negativ påverkan som är fallet med den rödpannade aran. Under Inka-imperiet omvandlades nästan alla områden med vikar och därmed omvandlades arornas födoställen till torrlagda odlade områden. Människor kan verka som regulatorer – dåliga eller bra – och det beror på oss vilka val och vilken etik vi gör eller följer för papegojornas framtid vilka har en mycket lång historia att undervisa oss om.

### Sidotext

**IBAMA möte i São Paulo.** Den åttonde mars 2010 hade naturmyndigheterna i staten São Paulo (IBAMA SP), Associação Bichos da Mata (ABM) och World Parrot Trust (WPT) ordnat en workshop i São Paulo för att förena de involverade i rehabilitering och frisläppning av papegojor för presentation av deras arbete samt delgivande av kunskaper och tankar. Största delen av dagen fokuserades på de specifika metoder som används vid rehabilitering och frisläppandet av fåglar, såväl kartläggning av fåglarnas överlevnadsförmåga som reproduktion efter frisläppning. Från WPT fanns vår Brasilien-representant Andre Saidenberg och direktör James Gilardi på plats och de presenterade FlygFritt-deltagarnas arbete i Indonesien, Indien, Afrika och Centralamerika. PsittaScene-teamet, Joanna Eckles och Karen Whitley, arbetade tillsammans med Andre med upplägget av innehållet i en 64-sidig publikation om frisläppning av fåglar och besläktade teman. Andre tog under mötet sig an den enorma uppgiften att översätta alla engelskspråkiga artiklar till portugisiska. Som helhet var mötet väldigt bra ordnat med många stimulerande utbyten under dagen. Möjligheter att utveckla liknande initiativ för nya arter inom nya områden utforskades.

### Bildtexter

En grupp samlad inför amasonernas frisläppning. Med i bilden finns bl.a. chefen för IBAMA och turistchefen för staten Mato Grosso i Brasilien, lokala markägare samt lokal och internationell media.

Ett blåpannat amasonpar på frisläppningsstället. Vissa av dessa fåglar har varit på rehabilitering i 8 år och starka band har uppstått mellan fåglarna, t.ex. mellan dessa.

Efter frisläppandet anpassar sig fåglarna till sin nya omgivning. Lägg märke till antennen från radiobandet på fågeln till vänster. På den andra fågeln kan det temporärt använda icke giftiga bläcket tydligt ses som gör det möjligt att spåra fåglarna efter frisläppandet.

Utrotningshotade blåstrupiga parakiter (*Pyrrhura cruentata*) från den atlantiska skogen nära Rio de Janeiro. Gruppen blev frisläppt på 1990-talet och var de första beslagtagna papegojor som lämnades åter i det fria i Brasilien. Det har just nu planerats en annan frisläppning.

Brasiliens representant i WPT Andre Saidenberg spårar tre amasoner med radioband efter frisläppningen. Kunskap om de frisläppta fåglarnas överlevnad och deras förflyttningar är ovärderlig för framtida programs framgång.

Rehabiliterade fåglar går genom många inlärnings- och träningsfaser och slutligen kommer de till den sista voljären på ABM före frisläppning.

## Vincent Kurt Lo's insikter

### Översättning av Andre Saidenberg

*Hur skulle du sammanfatta problemen med handeln i Brasilien?* Brasilien är ett privilegierat land med flera inhemska papegojarter. Brasilien är dock numera oförmöget att skydda denna rika biologiska mångfald. Vi har bevittnat konstant plundring av några av de allvarligt utrotningshotade och inhemska arterna, bl.a. granadaamason (*Amazona rhocorytha*), rödstjärtad amazon (*Amazona brasiliensis*) och vinröd amason (*Amazona vinacea*). Trots att man inte kan se den omedelbara verkan av dessa tillfångataganden, eftersom populationsräkningar kan visa stabilitet i populationen, är konsekvenserna för framtida generationer ett uppenbart hot. Plundring påverkar yngre generationers återhämtning och de här populationerna håller på att åldras. Utan att vi påtagligt märkt det har de börjat gå ner i antal, eftersom det saknas yngre individer. Vi önskar att exemplet Spix ara inte nödvändigtvis kommer att exemplifiera denna kris. Partnerskap med andra länders NGOs, som WPT, är välkommen och nödvändig för att ändra detta problem.

*Hur samarbetar Brasiliens regering och NGO kring detta problem?* Endast regeringens myndigheter kan beslagta olagligt tillfångatagna vilda djur. Olyckligtvis har regeringens rehabiliteringscenter inte kapacitet att ta emot och rehabilitera dessa enorma mängder av beslagtagna papegojor. Bara i staten Sao Paulo beslagtas varje år mer än 30 000 vilda djur och i andra delar av landet ytterligare 80 000. En stor del av dessa är papegojor. Därför är NGOs viktiga för beslagtagna djur men också för djur som hittats skadade eller som medborgare överlämnar. Olyckligtvis står inte frisläppning av beslagtagna djur högst på prioriteringslistan hos brasilianska naturmyndigheter.

*Blir lokalbefolkningen upprörd när papegojorna släpps fria i närheten?* Flera markägare är medvetna om hur viktigt det är med att papegojorna släpps fria och de har gett sitt stöd fast de vet att papegojorna kan förstöra deras skörd. De gillar att bli intervjuade och är väldigt stolta när

miljömyndigheterna besöker deras ägor. Man måste välja områden för frisläppning noga och man måste kontakta markägarna på förhand för att säkerställa att skörden inte är deras huvudinkomst. Stort engagemang är vanligt bland markägare, släktingar och grannar när de skyddar frisläppta fåglar och rapporterar iakttagelser om fåglarna eller om boplundrare. Institutionen IBAMA är en symbol som ger uppmärksamhet och skapar rapporter i media.

*Har beskjutning eller fångande av frisläppta fåglar varit ett problem?* Beskjutning är ovanlig. Oftast har vi att göra med personer som fångat fågeln till sällskapsdjur. Vid några få tillfällen har frisläppta fåglar blivit fångade, eftersom de fortfarande höll på att acklimatisera sig i området och hade inte ännu riktigt blivit "vilda". De personer som stött frisläppningen har i varje fall fördömt dessa handlingar och även de personer som stått för handlingarna.

*Hur välkända är de här insatserna som görs för rehabilitering och frisläppning av fåglar i Brasilien?* De flesta medborgare vet att det är olagligt att ha vilda djur. Trots det uppmuntras inte till frisläppning av beslagtagna fåglar. Nyheter om de insatser på rehabilitering och frisläppning som görs sprids inte allmänt. Det krävs vanligtvis initiativ från lokalbefolkning eller från personalen i rehabiliteringscentra och NGOs i några stater innan de flesta frisläppningar kan ske. Det finns ingen nationell policy för att motivera eller utveckla frisläppandet. Rehabiliteringen och frisläppningen i Brasilien lider av många hinder och fördomar. Det finns vanligtvis varken resurser eller fungerande struktur. Det finns lite konsistens i procedurer och några blandar ihop frisläppningen med introduktionen av invaderande arter. Veterinärerna har påverkat senare år genom överdriven rädsla för sjukdomsspridning. Vi är i behov av ett starkt engagemang från universitet och djurparker. Frisläppandet är ett viktigt verktyg för bevarande och för att få uppmärksamhet men folk är omedvetna om detta. Personer som olagligt håller vilda djur påstår ofta att deras djur inte kan överleva i naturen. Några accepterar detta argument och bestämmer sig för att lämna djuren till personer som egentligen bryter mot lagen utan att känna till möjligheten att fåglarna kan rehabiliteras och släppas. Boplundrare är också omedvetna om dessa projekt.

*Hindrar dessa insatser folk från att fånga och idka handel med vilda fåglar i Brasilien?* Många insatser har i viss mån haft effekt, bl.a. nya initiativ av staten São Paulo, IBAMAs nyskapade frisläppningsområden, nyintroduktion av utrotningshotade arter, publicering av resultat, sammanfattning av information i tidskrifter och organisering av möten med personal i rehabiliteringscentra och i områden som används för frisläppning, TV-rapporter, ytterligare registrerade frisläppningsområden, frivilligt överlämnande av djur för frisläppning och flera andra effektiva förstärkande handlingar. Djurens återkomst till naturen är fortfarande ett projekt som går långsamt jämfört med antalet beslagtagna djur. Personer som är inblandade i miljöbrott blir tyvärr enligt den brasilianska lagen inte anhållna. Straffet är högst böter, men fängelsestraff praktiseras inte och därför omvandlas kriminella gärningar till samhällstjänst. Det uppmuntrar bara till fortsatt fångst och försäljning av vilda djur. Förebyggande utbildning är fortfarande nödvändig för att hindra människor att ha vilda djur som sällskapsdjur. Brasilianska regeringens miljödepartement stimulerar inte särskilt många program för ökat miljömedvetandet utan koncentrerar sig bara på konsekvenser och inte på det primära problemet. Vi försöker nu skapa en kampanj mot handeln med vilda djur, men det är bara personliga initiativ. Därför behöver vi partnerskap med NGOs och privata institutioner. Jag vill gratulera World Parrot Trust för ert speciella intresse för detta fascinerande fågelsläkte - papegojor - och för era stödprojekt i många länder. Arbetet som överskrider nationella gränser har skydd av papegojor som gemensamt mål. Det förenar länder och professionella yrkesmän inom olika vetenskapsfält vilka kan larma myndigheter, media och medborgare och upplysa varje individ om att de måste göra sitt – inte köpa vilda djur, fördöma olaglig handel och skapa intresse för att följa fåglarna i deras naturliga miljö.



## Bildtexter

Solparakiter (*Aratinga solstitialis*) är en annan utrotningshotad art bland många andra på ABM. De här fåglarna har möjligheter att bli frisläppta i Roraima-staten i Brasilien.

De här fantastiska vinröda amasonerna (*A. Vinacea*) planeras blir frisläppta i skogar nära Atlanten – möjligen i samma område som *A. Cruentata* (s.9).

Förutom blåpannade amasoner är alla arter i de här bilderna hotade över hela världen och de blev beslagtagna i samband med transporter vid handel. De här rödstjärtade amasonerna (*A. Brasiliensis*) rehabiliteras för frisläppning i södra São Paulo.

ABM har redan med framgång frisläppt över 100 granadaamasoner (*A. Rhodocorytha*) och deras metoder följs så småningom med olika arter i Brasilien och utomlands.

## Caymanamasoner – framtiden hänger på en skör tråd

### Artikel och bilder av Kristan D. Godbeer

Jag kom till Caymanöarna som doktorand i början av 2007. Bland mina första upplevelser var att forska på papegojor på Grand Cayman – tidagens iakttagande av papegojor på en tropisk ö – och då blev drömmen verklighet! Men när vi råkade komma förbi ett bostadsområde mötte vårt forskningsteam ett verkligt motreaktion. Fast den forntida ursprungliga skogen stod frisk och välmående, krossade en bulldozer lätt de stora grova träden och bröt upp marken av kalksten. Vi såg ett par papegojor mata en unge på en gren i ett stort fikonträd som hängde över det nyligen skadade landskapet. Jag kunde inte annat än undra vad framtiden skulle föra med sig för de här fåglarna. Papegojorna har levt i denna skog i årtusenden men hur länge till kommer de att kunna det?

### *Hot - avskogning*

Under de senaste trettio åren har befolkningen ökat och utvecklingen gått snabbt framåt på Grand Cayman. Ca hälften av öns 197 km<sup>2</sup> ursprungliga miljö är förändrad. Papegojorna har sitt nuvarande fäste i skogarna i norr och öster men bara ca 7 % av den tropiska skogen är skyddad. Orkanen Ivan orsakade 2004 översvämningar på större delen av Grand Cayman. Detta satte fart på fastighetsmarknaden och utvecklingen på Cayman Brac och i snabbt takt dök det upp hus och hem på den upphöjda platån. Ytterligare nya vägar och tomtområden gjorde hål i skogen under de påföljande åren och hela skogen hotades av sönderdelning i splittrade områden. Det finns visioner om liknande avskogning på Grand Cayman men Cayman Brac är mycket mindre, bara 38 km<sup>2</sup>. Här är också bara en liten del av skogen skyddad (ca 5 %), och då via "National Trust for the Cayman Islands" ägarskap av Brac Parrot Reserve. Utbyggnad på Caymanöarna kräver enligt lagen inte någon miljöanalys. Det finns inga lagar som skyddar flora och den ursprungliga skogen håller på att försvinna från alla tre öarna.

### *Konflikt med odlare*

För besökare och naturvänner är papegojorna färgrika och karismatiska fåglar som man med glädje tittar på. Men för vissa invånare är papegojorna ljudliga skadedjur som äter upp trädgårdens mangos. De mest inflytelserika och ljudligaste protesterna kommer från fruktodlare. Under den senaste mangosäsongen som av en slump inföll samtidigt med allmänna val började odlare åter vädra sin frustration. Dessa klagomål manifesterades i nyhetsartiklar, där några odlare begärde kompensation

för frukten. En del föreslog att papegojor skulle fångas och sättas i en stor voljär så att turisterna kunde åka dit och där titta på dem. De här artiklarna kom inte som någon större överraskning för oss som känner till denna känsliga stridsfråga. Men några förvånade och alarmerande ögonbryn höjdes inom internationella papegojsamfund och min inkorg blev snabbt fylld. Konflikt med odlare är det största bekymret för bevarandet. Även om papegojorna skyddas av lag, skjuts en del fortfarande. En odlare har rakt ut erkänt att han har skjutit över hundra papegojor varje år. Papegojor har blivit en politiskt het potatis, och vad jag vet, har ingen hittills blivit åtalad för ihjälskjutande av papegojor. Den sittande regeringen utmärker sig i sitt valmanifest i att öka antalet vägar för odlare till otillgängliga marker. Men att använda annars otillgängliga naturliga miljöer för odling kommer att leda till ytterligare konflikter med papegojor som lever i dessa områden. Det lokala arbetet för bevarande är ihärdigt. Man måste göra en överenskommelse som tjänar odlarnas intressen och som förbättrar skyddet och bevarandet av papegojor. Det är ganska väntat att vilken odlare som helst, var helst i världen, avskyr skadedjur som tar "frukten av odlarens arbete". När man tar hänsyn till att odlare på Caymanöarna måste kämpa mot ogynnsamma omständigheter för att kunna skörda, är det ingen överraskning att fruktätande papegojor ofta blir betraktade som skadedjur. Några arbetar med att prova metoder som inte dödar. Olika uppfinningar har använts förr och en lokal grupp för djurskydd experimenterar numera med en ny apparat som alstrar ljud. Papegojorna är intelligenta djur och odlarna måste vara riktigt proaktiva och ha variation med olika metoder om man inte vill att papegojorna ska härja i området. En odlare på Caymanöarna, Mr. Otto Watler, som är en välkänd förespråkare för papegojornas bevarande, har en helt annan inställning jämfört med sina bedrövade kolleger. Han accepterar att skörden kan bli förlorad, men anser också att naturen ger mycket tillbaka och därför har han råd att ge en del tillbaka till naturen så att barn och barnbarn också kommer att se papegojor. Oavsett papegojornas befläckade rykte, finns det fortfarande en stark tillgivenhet och känsla för dem. Papegojan röstades till Caymanöarnas nationalfågel. De finns också i Caymanöarnas kommersiella media och på souvenirer. De flesta besökare önskar att se riktiga papegojor.

### *Boplundring*

Man kan se många caymanamasoner som lever i fångenskap och som sitter på privata altaner. Det är sannolikt en gammal tradition att äga en caymanamason. Traditioner kan ofta ses som rättigheter och hot mot traditioner kan lätt leda till frustration. Men Caymanöarna har förändrats. Det som kan ha varit allmänt praxis är inte mera godtagbart. Människor erkänner att papegojorna förtjänar skydd och sedan 1989 har det varit olagligt att störa eller äga en papegoja. Oavsett detta blir papegojungarna fortfarande tagna från sina bon. Papegojorna som levde i fångenskap innan den nuvarande lagen om deras skydd trädde i kraft antogs stå utanför lagen. Detta med okontrollerad uppfödning i fångenskap har komplicerat lagens tillämpning. Dessutom har myndigheterna bevisbördan, de måste bevisa att papegojan fångades i det fria, vilket gör lagen i sin nuvarande form verkningslös i praktiken.

### *Orkaner*

Caymanöarna lider ofta av orkaner. Orkanen Ivan ödelade Grand Cayman 2004. Både Gustav och Paloma härjade på Cayman Brac 2008. Paloma utvecklades till en kategori 4-orkan (144mph) och orsakade åtskilliga skador på många hem och naturliga miljöer, t.ex. genom att ta bort bladverket från många träd och dessutom fälla många träd. Lyckligtvis började "Department of Environment" (DoE, Miljödepartementet) att övervaka den mindre caymanamasonens population ett år innan denna händelse. Forskningen bekräftar ca 50 % populationsminskning, dvs. ca 250-300 fåglar är kvar. De mindre caymanamasonerna har överlevt tre kategori 4-orkaner och otaliga mindre händelser sedan 1932. Nuvarande avskogning och andra antropogena störningar (mänsklig påverkan) får följder

som drabbar den naturliga återhämtningsförmågan och hämmar populationens återhämtning. Olyckligtvis nog, kan människor påstå att orkaner är skulden till papegojpopulationens minskning i stället för att erkänna de mänskliga aktiviteternas sammanlagda effekter. Orkanskadorna framhäver snarare bristerna i nuvarande skydd.

Brac Parrot Reserve blev allvarligt skadat i stormen, medan de västra delarna av den skogstäckta branta udden inte blev lika drabbad. Papegojorna behöver varaktiga skyddsområden på Cayman Brac som buffert mot olika oförutsedda händelser.

### *Bevarandeverksamhet - tidigare mål*

Naturskyddarna på Caymanöarna har en tid varit medvetna om talrika hot mot papegojor. Den lokala ornitologen Patricia Bradley har sedan 1980-talet outtröttligt arbetat på papegojornas vägnar. Papegojorna flyttades slutligen 1989 från "Game Bird List" (övers.anm. TH: lista över jaktbara fåglar). Detta minskade antalet skjutna fåglar och papegojorna fick automatiskt skyddad status. Alla vilda fåglar är numera skyddade av våra djurlagar.

### *Parrot Reserve*

En grupp oroade invånare bildade 1987 Caymanöarnas naturskyddande NGO. Organisationen kan deklarerera land som sin egendom med stöd av National Trust Law (1987). Egendom i förbundets ägo skyddas och skyddsområden som Mastic Reserve kan skapas som är ett reservat för caymanamasoner. 1991 donerade Mr. Donald Pennie 100 tunnland på Cayman Brac till organisationen. Det var den första delen av det som senare skulle bli Brac Parrot Reserve. 1994 gav en anonym donator 180 tunnland vilket nästan tredubblade reservatets storlek. Markområdena gränsade inte till varandra och det var inte förrän 2005 när ett 86 tunnlands markområde förenade de två tidigare områden. US Fish and Wildlife Service (USFWS) donerade kapital och regeringen på Caymanöarna gick med på att det land som organisationen fått skulle slås samman med reservatet.

### *Fastlandets ekologi*

Människor på Caymanöarna är traditionellt ett sjöfolk som får största delen av sitt levebröd från havet. Miljön och bristen på mark gjorde jordbruk väldigt svårt för de första invånarna och "djungeln" betraktas fortfarande som fientlig och som ett oövervinnligt hinder och påverkan har företrädare framför bevarande. Historikern om naturskydd på Caymanöarna är liknande. Regeringen har ett rätt stort havsforskningsteam och det finns sedan 1986 ett system med aktivt patrullerande inom skyddade havsområden. Regeringens åtgärder att skydda fastlandets natur har däremot kommit på efterkälken. Men nu har Miljödepartementet (DoE) grundat "Terrestrial Ecology Unit" (fastlandets ekologiska enhet). Det är relativt nytt och litet, det består av mig och Dr. Mat DaCosta-Cottam. Vi har fått i uppdrag att övervaka och skydda alla tre Caymanöar – ganska utmanande för två personer. Men som tur är, kräver vårt arbete mycket folk och vi får aktivt stöd från lokala frivilliga och de som vill samarbeta i projekten samt från aktiva internationella gäster och vetenskapsmän. För närvarande täcker regeringens "Animal Sanctuaries" (djurreservat) 0,5 % av den totala landytan. De här reservaten utgör skyddsområden för ursprunglig flora och fauna inom våtmarkerna och är viktiga boplatser för många kringflyttande strandfåglar. Det är olyckligt att så länge vi tar ut mangrove, har de här reservaten inte så mycket värde för papegojor. BirdLife International har redan planerat några lokala ställen som "Important Bird Areas" (IBAs viktigt fågelområden). Medan IBA-status framhäver områdets betydelse för inhemska och ett begränsat antal fågelarter, är majoriteten av IBA-områden på Caymanöarna privata och utan lagskydd. Papegojpopulationen på Caymanöarna hotas av utdöende. Det krävs brådskande åtgärder för att bevara den. Som svar har "National Biodiversity

Action Plan" (NBAP, planen för åtgärder för nationell biologisk mångfald) kompletterats och innehåller en noggrann kartläggning av vegetationen på alla tre öar och en "Species Action Plans" (åtgärdsplan för arter), vilken omfattar båda papegojarterna. Det har föreslagits skötselplaner för den naturliga miljön, ett system för skyddade områden, förändring av existerande lagar rörande planering, introduktion av "Environmental Impact Assessments" (EIAs, värdering av miljöpåverkan) och förstärkning av ursprungliga miljöer inom påverkade områden. Ett förslag "National Conservation Law" (nationell bevaringslag) har varit aktuell sedan 2000 men har ännu inte blivit godkänt. När lagen blir godkänd, ger den papegojorna det skydd som de kräver. Det kommer också att underlätta skapandet av ett system för att skydda de landområden som regeringen förvaltar. DoE har påbörjat en undersökning av antalet i populationerna och tagit fram en plattform för långsiktig kartläggning av populationer. Vidare forskning kommer att koncentreras på nuvarande brister inom miljön och framtida åtgärder. Vår kartläggning av vegetationen underlättar bestämmandet av passande miljöer för fortplantning och för möjligheten till föda. Framtida satsningar kommer att utnyttja vår forskning för praktiska initiativ till bevarande – miljöskydd, konstgjorda holkar, förbättring av sekundär miljö, allmän utbildning och miljömedvetande (se [www.caymanparrots.com](http://www.caymanparrots.com)). För att bekämpa boplundrare planerar DoE en amnestiperiod, där papegojorna kan få märken för identifikation och dessutom intyg och detta skulle utgöra en del av ett fågelskyddsprogram. Det erbjuder en väg för människor som har en papegoja att hamna på den rätta sidan om lagen och kommer att förstärka lagens framtida tillämpning. Historien om caymanamasoner är densamma som för många andra ursprungliga arter på ön. Den mänskliga bebyggelsen på Caymanöarna har inneburit en komplex och motstridig process med många års överexploatering. Under de senaste åren har det kunnat ses ett långsamt ökande allmänt medvetande om fördelarna med en frisk naturmiljö och papegojornas del i denna. Vi vill garantera att många generationer på Caymanöarna får fortsätta att njuta av de här små öarna med sin unika natur med växter och djur.

Kristian D. Godbeer är forskare vid "Terrestrial Ecology Unit of the Cayman Islands Department of Environment" (ungefärligen Fastlandets ekologiska enhet under Caymanöarnas miljödepartement).

### **Bildtexter**

Caymanöarna ligger i Karibiska havet i Västindien och består av tre låga tropiska öar: Grand Cayman, Cayman Brac och Little Cayman. Öarna har snabbt utvecklats och förlorat mycket av sin ursprungliga naturliga miljö. De är hem för två olika papegojpopulationer: caymanamasoner (*Amazona leucocephala caymanensis*, längst till vänster) och mindre caymanamason (*A. l. Hesterna*, till vänster). Det har gjorts samlade satsningar att skydda dessa fåglar, men de fortsätter att minska till antalet. Försämringar i miljön, plundring och brist på effektiv miljölagstiftning urholkar deras skyddade status och hotar deras fortsatta existens.

Caymanamason skyddar sitt bo i ett dött svart mangrove-träd som blir lättillgängliga och eftertraktade boplatser. Papegojorna använder också hackspettars gamla bon i "Royal Palm"-träden som växer längs kanten av den periodvis översvämmade skogen.

Caymanamasonens ungar räddade från plundrare. Föråldrade lagar gör det svårt att bekämpa plundring.

Orkaner kan ha dramatisk verkan på papegojornas naturliga miljö och föda. "Brac Parrot Reserve" blev avskogad under orkanen Paloma 2008. Detta par av allvarligt utrotningshotade mindre caymanamasoner överlevde, men mindre än 300 flyger fritt på Cayman Brac.

En till följd av orkanen Paloma svag mindre caymanamason lider av att träden i skogen inte bar så mycket frukt.

En caymanamason äter bär från "Red Birch" (röd björk), ett vanligt träd, och det är en viktig källa för mat för papegojor. Planer på miljöskydd på Caymanöarna omfattar återställande och förbättring av den ursprungliga naturliga miljön för papegojor och andra arter.

### **Nytt på [www.parrots.org](http://www.parrots.org)**

**Expert Companion Bird Care Series: Vol 1.** Det är den första DVDn i en omfattande serie och en utomordentlig resurs för varje ny papegojägare. Doktorerna Scott Echols (författaren till "Captive Foraging") och Brian Speer (författaren till "Birds For Dummies and The Large Macaws") har bildat ett team med ledande experter för att ge en första serie om hur man ska sköta sina fåglar och då med undervisning av ledande veterinärer, fågelspecialister och experter på hur man tar hand om fåglar. DVDn innehåller 88 minuters värdefull information för nybörjare och innehållet presenteras på ett lättfattligt sätt och täcker teman som: bomaterial, grundläggande uppgifter om olika sorters föda, faror i hemmet samt om gifter och giftiga ämnen, hur man upptäcker att fågeln är sjuk, hur man väljer en veterinär som är fågelspecialist samt hur man identifierar vanliga fågelarter. DVDn är ett måste för var och en som har en papegoja i sitt hem!

[www.parrots.org/ecbc1](http://www.parrots.org/ecbc1) \$24.95 | £17.50 | €20

**T-shirt med blåstrupig ara.** Den är utförd i praktfullt, modernt modetryck av hög kvalitet av Cyd Riley (fireflystudiosart.com) och ger dessutom stöd till vårt pågående projekt för bevarande av den blåstrupiga aran. T-shirten tillverkas i USA av Bamboosa (bamboosa.com) och de är grönare än någonsin! Den är gjord av 70 % hållbar viskös (fiber) gjord av odlad bambo och 30 % organisk bomull och är oblekt och naturfärgad. Gården är certifierad av OCIA International och bambo-odlingarna av USDA Organic Seal. Bamboosa är övertygade om att deras produkter är de bästa bland tillgängliga klädesprodukter. De fortsätter att fokusera på de bästa miljömässiga sätten och uppmuntrar partners och kunder till detsamma. Vår mission och vår fokus ligger på att uppmuntra till användning av bambo därför att vi tror att det är rätt av många skäl. T-shirtsen finns för både män och kvinnor i slutet av juni.

[www.parrots.org/bluestee](http://www.parrots.org/bluestee) \$35 | £25 | €30

**Ta på dig ett band!** Visa din övertygelse genom att bära vårt Flyga fritt-band och ge dem också till dina fågelälskande vänner. Vårt nya blå och gula armband gynnar vårt blåstrupiga araprojekt!

[www.parrots.org/bluesband](http://www.parrots.org/bluesband) 10 for \$20 | £10 | €10

**Papegojor 2011.** Världskända fotografer har skapat ett årslångt galleri av överväldigande foton av papegojor i sina naturliga habitat.

[www.parrots.org/cal](http://www.parrots.org/cal) 2011\$13.99 | £10 | €11.50

**Till minne av  
John Strutt**

Det är med djup sorg som vi meddelar att papegojpionjären John Strutt avlidit. John påverkade många människors liv och gjorde stora bidrag till naturens bevarande. Han var en mycket blygsam person och det var svårt att övertyga honom om hans bedrifter. I motsats till många andra så höll John sina fåglar, gråpapegojor, amasoner, aror och kakaduer i full frihet i sitt hem i Cumbria, England. Han njöt av att se sina fåglar i frihet och berättade fascinerande historier om deras individualitet. John, en hjälte, och hans mod att ha papegojor på ett annat sätt är en inspiration för oss alla att fortsätta att utveckla och förbättra livet för våra fåglar.

**Av Sam Williams**

### **Med bästa välgångsönskningar Oskar Spencer Michael Reynolds**

Audrey och Nick Reynolds firar födseln av Nicks och Lisas son Oskar som föddes den 3e maj, 2010.

### **PsittaNytt**

#### **Papegojnyheter**

**Sällsynta arter funna.** Två sällsynta hotade djurarter har återupptäckts vid Maria-floden i New South Wales, Australia. Lokala naturintresserade har bekräftat att de sett markparakit (*Pezoporos wallicus wallicus*) och långnosad kängururåtta i området nära Maria-floden. Den lokala experten Bernard Whitehead har tagit bilder på båda arterna med infraröd och nattseende teknik. "Vi har inte dokumenterat existensen av markparakit i detta område sedan 70-talet", sade han. Markparakiten har ungefär samma storlek som en rosella och kan flyga men tillbringar upp till 90 % av sin tid på marken. Den är en av endast tre markhäckande papegojor i världen. Den mest berömda är Kakapon på Nya Zeeland. Kängururåtten, ett litet hoppande pungdjur, anses sårbar över hela Australien och ses sällan i det fria. Källa: <http://au.news.yahoo.com/thewest>

**Fågelsmugglare i Florida.** "Florida Fish and Wildlife Conservation Commission" (FWC) arresterade fyra män från södra Florida i tre skilda fall för illegalt innehav av flyttfåglar. FWC-tjänstemän släppte 20 tillfångatagna fåglar - 19 indigofinkar (*Passerina cyanea*; ovan) och en röd kardinal (*Cardinalis cardinalis*). Indigofinkar och påvefinkar (*Passerina ciris*) är flyttande sångfåglar som övervintrar i södra Florida. De beundras för sina färggranna fjäderdräkter. Några flyttar norrut på våren, medan andra stannar hela året i "Sunshine State" (Florida). Med minskande antal på grund av habitatförlust möter dessa fåglar ett fruktansvärt hot nämligen handeln med exotiska fåglar. Finkarna som skyddas av "Migratory Bird Treaty Act" fångas ofta och säljs. FWC fortsätter att stoppa detta och släpper tillfångatagna fåglar i sina naturliga habitat. Källa: <http://www.wctv.tv/home/headlines>

**Storm påverkar sällsynta kakaduer.** Dussintals av hotade Carnaby's sotkakadua (korpkakadua); (*Calyptorhynchus latirostris*) behandlades vid Perth Zoo efter att ha skadats i en våldsamt storm sent i mars. Perth Zoo behandlade 23 vilda kakaduer. Fyra hade dött eller tvangs bli avlivade. De flesta av skadorna hade orsakats av hagel och fåglarna drabbades av brutna vingar, ben, huvud och

näbbskador. 36 kakaduoer totalt tros ha skadats under stormen. Endast 40 000 återstår på grund av den utbredda avskogningen. Dessa kilstjärtslorier (*Trichoglossus haematodus*; nedan) hittades just några meter från bilen under ett gummiträd som var avlövat och skadade av hagel av en golfbolls storlek. Källa: *The West Australian* och *Chris Nortcott*.

## **Papegojresor**

**2010 Parrot Cruise: Southern Caribbean (Papegojkryssning i södra Karibien)** den 7-14 november, 2010 med båt från San Juan, Puerto Rico. Kom med på vår andra årliga kryssning för papegojälskare som är en av de mest spektakulära kryssningarna för papegojentusiaster och stöd därmed samtidigt bevarandet av papegojor. Lämna dina bekymmer bakom dig och slappna av i södra Karibien och upptäck några av de mest blåa vattnen och den bästa "sightseeing" i världen. Utbilda dig ombord genom papegojexperter som håller seminarier och besök exotiska hamnar där du har chansen att se vilda papegojor! Med tre exklusiva exkursioner till olika stränder kan papegojälskare se: Puerto Ricoamazon (*Amazona vittata*) i Puerto Rico, Arubaparakit (*Aratinga pertinax*) på Aruba, gulskuldrad amazon (*Amazona barbadensis*) på Bonaire, blåhuvad amazon (*Amazona arausiaca*) och Kejsaramason (*Amazona imperialis*) och många andra papegojor i frihet.

Från USD \$765/£532 och som inkluderar seminarierna ombord med Steve Martin och även ett bidrag till WPT.

Carol Cipriano +1 570.226.2569 : baldmantravel@gmail.com: [www.parrotloverscruise.com](http://www.parrotloverscruise.com)

**2011 Pantanal Wildlife Safari i Brasilien den 27e maj till 5e juni 2011.** Kan möjligen utsträckas till den 11e juni. Kom med WPT och "Tropical Nature" på detta fantastiska äventyr till Brasilien. Pantanal är en fantastisk plats för alla naturälskare och har talrika djur. Det är ett av de största våtlanderna i världen med över 340 fågelarter tillsammans med olika fantastiska reptiler, fiskar och däggdjur som inkluderar glasögonkajman, jätteuttrar, jättebältor och jättemyrslskar. Den gäckande jaguaren kan också observeras här! Ytterligare information kommer senare!

[www.parrots.org/parrottrip](http://www.parrots.org/parrottrip): [liz@tropicalnaturetravel.com](mailto:liz@tropicalnaturetravel.com)

Elizabeth Sanders +1 877-888-1770